

Forst. t. L. om Invalidforsørgelse m. m.

ikke saa Meget, som hendes Forsørgelse af Invalidefonden vilde kunne udgjøre, har hun Udgang til at modtage det Manglende af denne Fond.

§ 16.

Indgaar Enken nyt Ægteffab, ophæves i hvert Tilfælde hendes Krav paa Forsørgelse efter nærværende Lov, og bliver den, som allerede maatte være tilstaaet hende, da at inddrage.

Fremdeles ophører den Enken tillagte Forsørgelse:

- 1) naar hun uden dertil erhvervet særlig Tilladelse tager Ophold i Udlandet;
- 2) naar hun i 3 Aar ikke har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og

- 3) naar hun dømmes til Strafarbejde, eller til ringere Straf paa Grund af en i den offentlige Mening vanærende Handling,

ligesom det Beløb af Forsørgelsen, der i et helt Aar eller længere har henstaaet uhævet, ogsaa for Enkernes Vedkommende hjemfalder til vedkommende Invalidfond.

3die Kapitel.

Forsørgelse af Børn.

§ 17.

Børn efter de i §§ 5 og 9 nævnte Personer, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have Udgang til Forsørgelse af Invalidefonden, forsaavidt de dertil ere trængende.

Under samme Forudsætning have ogsaa Børn af Invalider ved Faderens Død Udgang til saadan Forsørgelse, medmindre det paagjældende Ægteffab er indgaaet paa saadan Tid eller under saadanne Forhold, at Moderen ifølge foranstaaende § 12 ikke som Enke har eller vilde have havt Udgang til Forsørgelse af Invalidefonden.

§ 18.

For ethvert saadant Barn kan der tilstaaes en Forsørgelse af 18—60 Kroner aarlig, naar Moderen endnu lever, og 36—90 Kroner aarlig, hvis begge Forældre ere afgaaede ved Døden. Forsørgelsen for de efterladte Børn maa dog i Forbindelse med den Moderen tillagte Forsørgelse ikke i noget Tilfælde overstige Beløbet af den Invalidforsørgelse, som har været tillagt Faderen eller, saafremt han er dræbt eller dødelig saaret eller død af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, der, der kunde være bleven ham tildelt som Invalid af 2den Afdeling.

§ 19.

Forsørgelsen vedbliver i Reglen til Barnets fyldte 15de Aar, men kan under særegne Forhold forlænges indtil det fyldte 18de Aar. Hvis Barnets Trang dertil ophører, kan Forsørgelsen ogsaa inden det fyldte 15de Aar formindskes eller aldeles inddrages, hvilket altid sker i de samme Tilfælde, der i § 16, 1 og 2 ere nævnte for Enkernes Vedkommende.